

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ivy Říhové a přísedících Mgr. Jany Bumbové a Jaroslavy Buriánové v hlavním líčení konaném dne 13. října 2025 v Praze

takto:

Obžalovaný

M. P.

narozený [redacted] v [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], toho času ve VT Věznici [redacted]

je vinen, že

dne 9. 7. 2023 v době mezi 02:00 až 02:40 hodin v obci [redacted] č.p. [redacted] silou rozrazil uzamčené vstupní dveře vedoucí do ubytovací části objektu, kde se nacházela kuchyně, koupelna, toaleta a dále pokoj, užívaný k bydlení poškozeným M. D. [redacted], narozeným [redacted], který se zde nacházel ve společnosti V. S. [redacted], tehdejší družky obžalovaného, do této části a pokoje neoprávněně vnikl a po předchozí slovní rozepři s poškozeným, kdy na něj křičel: "Co tady děláte? Vy tady šukáte?", jej fyzicky napadl tak, že se ho pokusil pěstí zasáhnout do obličeje, kdy však minul a zasáhl pouze ucho poškozeného, následně chytil poškozeného předloktím pod krkem, opakovaně s ním smýkal a narážel do zdí pokoje, poté ho vyvlekl do společné kuchyně, kdy nedbal žádosti své družky V. S. [redacted], aby jednání zanechal, naopak s poškozeným porazil sušák na prádlo a lednici a následně jej natlačil na dveře se skleněnou výplní, která se vyvíjeným tlakem rozbila, sklo částečně spadlo na zem a část skleněné výplně zůstala ve dveřích, čehož obžalovaný využil a srozuměn s tím, že může poškozeného

usmrtit, kdy svůj útok rovněž doprovázel slovy „já Tě zabiju“, natlačil poškozenému velkou silou obličej a krk do vzniklého otvoru se střepy, čímž mu způsobil hlubokou řeznou ránu v oblasti dolní čelisti vpravo o délce 4-5 cm, hlubokou řeznou ránu vpravo na krku o délce 6-7 cm se vznikem rozsáhlého podkožního emfyzému (proniknutí vzduchu do podkoží) krku a proniknutí vzduchu do měkkých tkání mezihrudí, přičemž poškozený utrpěl krevní ztrátu asi 300 ml, poté poškozeného pustil ze svého držení, poškozený si sám vytáhl skleněný střep z krku, snažil se zastavit krvácení a V. [REDAKCE] S. [REDAKCE] zatím zavolala rychlou záchranou službu, obžalovaný přitom z místa činu ještě před jejím příjezdem utekl se slovy: „Jestli něco řeknete, tak uvidíte...“, což vzhledem k velmi vážnému zranění poškozeného, které mu bezprostředně předtím způsobil obžalovaný svým agresivním útokem a družčným zkušenostem s agresivním chováním obžalovaného v době společného soužití, u nich vyvolalo velmi silnou obavu o jejich další život a zdraví, proto se rozhodli zamlčet před zasahujícími osobami skutečný průběh jednání, kterým obžalovaný způsobil zranění poškozenému D. [REDAKCE], přičemž v důsledku způsobených zranění se u poškozeného vyvinul syndrom trvalého charakteru, a to tzv. Hornerův syndrom vpravo, vznikající při porušení krčního sympatického nervového systému (krčního sympatiku), který mimo jiné ovládá oko a obličej a projevuje se zúžením jedné zornice, poklesnutím očního víčka a zdánlivým zapadnutím oka dozadu, kdy u poškozeného nastalo zúžení zorného pole na pravém oku, tedy mu způsobil vážné poranění mající charakter těžké újmy na zdraví, a to pro citelné omezení v obvyklém způsobu života přesahující délku 6 týdnů, v daném případě však zvoleným způsobem útoku mohlo dojít zejména k zasažení hrdelní žíly s hrozbou vzduchové embolie, nacházející se cca 1 cm od rány vpravo, nebo k poranění hrtanu s hrozbou vdechování krve do dýchacích cest, kdy uvedené by poškozeného bezprostředně ohrožovalo na životě, přičemž jen náhodou k zasažení předmětných struktur nedošlo,

tedy

jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil, přičemž jednal v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu užil násilí a překonal překážku zabraňující vniknutí

jednak jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul,

čímž spáchal

jednak zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

jednak přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku.

a za to se odsuzuje

za shora uvedené trestné činy a zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 3 T 28/2023-439 ze dne 13. 7. 2023 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 7 To 73/2023-477 ze dne 26. 9. 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

podle § 140 odst. 1 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody **na 11 (jedenáct) let nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně **zrušuje výrok o trestu** v rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 3 T 28/2023-439 ze dne 13. 7. 2023 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 7 To 73/2023-477 ze dne 26. 9. 2023 jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41791518, Na Perštýně 359/6, 110 00 Praha 1, částku **37 759 Kč**, jako náhradu škody, a to spolu s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně jdoucího od 19. 9. 2025 až do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** poškozenému M. [REDAKCE] D. [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], částku **64 161,72 Kč** jako náhradu škody.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** poškozenému M. [REDAKCE] D. [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], částku **200 000 Kč** jako náhradu škody za nemajetkovou újmu.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný M. [REDAKCE] P. [REDAKCE]** ve své výpovědi v rámci přípravného řízení (č. l. 26-31) i při svém výslechu v hlavním líčení spáchání trestné činnosti popřel. Uvedl, že nikomu nevyhrožoval a nepůsobil újmu na zdraví. V inkriminovaný den byl doma a spal. Brzy ráno za ním přišla jeho bývalá družka V. [REDAKCE] S. [REDAKCE] s tím, že se večer byla projít, protože jí otékají nohy – byla v 6. měsíci těhotenství a šla okolo místa, kde pobýval poškozený, kterého slyšela volat o pomoc, protože se pořezal. Přivolala mu záchrannou službu. Ráno ji poškozený telefonoval s žádostí, zda by pro něj přijela do nemocnice do Benešova. Rozhodl se, že pro poškozeného dojede sám, protože V. [REDAKCE] byla těhotná a měli doma malé dítě. Poškozeného znal jen od vidění. Během cesty v autě si poškozený sundal obvazy z hlavy a krku, a říkal, že to není tak vážné, že v nemocnici podepsal revers. Říkal, že se opil a propadl sklem ve dveřích, o které se pořezal. Poškozeného odvezl domů a poté jel k sobě. Bylo mu divné, že šla V. [REDAKCE] ten večer zrovna okolo, ale řekl si, že je to asi náhoda, tak to dále neřešil.

Ve své výpovědi rovněž uvedl, že poškozeného po incidentu nevezl na podání vysvětlení na policii, jak jmenovaný tvrdil – poškozený mu pouze sdělil, že má jet do [REDAKCE], a vzhledem k tomu, že tam měl v ten den nějaké zakázky, nabídl mu, že ho může z [REDAKCE] vzít. Nevěděl ovšem, že byl ve [REDAKCE] na výslechu, původně si myslel, že tam byl u lékaře.

Do jeho nástupu do výkonu trestu odnětí svobody (dne 26. 12. 2023 ve věci vedené u Krajského soudu pod sp. zn. 3 T 28/2023, blíže viz odst. 27 rozsudku) se nedělo nic zásadního.

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

Trest měl původně nastoupit dříve, dne 4. 12. 2023 se ale dozvěděl, že mu byl nástup odložen o dvacet dní (mladšímu synovi tehdy byly pouhé čtyři týdny). Měl radost, že může zůstat na Vánoce se svou rodinou, V. však žádnou radost neprojevila, působila nevrlym a našťvaným dojmem, byť tvrdila, že je ráda. Její chování mu připadalo zvláštní a později se o věci bavil se svou tetou a strýcem. Ti se ho zeptali, kam s V. jeli, neboť je měli spolu vidět v autě. Došlo mu, že on to být nemohl, protože byl v té době v práci. Doma s věcí konfrontoval V., ta zprvu zapírala, nakonec ale přiznala, že potkala poškozeného a svezla ho. Následně mezi nimi došlo k hádce, při které chtěl odejít, V. se ale postavila před něj, on ji odstrčil a ona se při tom udeřila do ramene, což následně zavolala poškozenému a oznámila policii. Policistům sdělil, že k žádnému napadení nedošlo a odešel přespat k rodičům. Ti už ale spali, a tak se vrátil zpět domů, kde z okna zaslechl, jak se V. s někým radostně baví a směje se. Jakmile ho spatřila, opět zavolala policii. Policistům tentokrát sdělil, že si chce pouze lehnout. Jelikož mu bylo řečeno, aby se nevracel, odešel ke strýci, ale i ten už spal, takže musel zůstat venku. Po dvou, třech hodinách mu byla zima, snažil se opět dostat do svého domu, tentokrát přes střechu, V. ale opět zavolala policii. Než hlídka dorazila, na místo přijel poškozený, kterého V. kontaktovala. Řekl mu, aby se do jejich záležitostí nepletl, že se ho to netýká – v té době totiž nevěděl, že s ním V. udržuje milenecký poměr a celou dobu mu lže. Později se dokonce doslechl, že se měl poškozený chlubit tím, že jeho druhý syn je možná jeho, takže musel podstoupit testy otcovství.

Jakmile nastoupil do výkonu trestu, půjčil si telefon od spoluvězně za cigarety a zavolal V., která mu sdělila, že s ním končí. Byl v šoku, neboť před nástupem na ni přepsal polovinu svého domu, aby dostala přídatky jako samoživitelka. Po nějaké době zavolal strýci a tetě, kteří mu sdělili, že se k V. do jeho domu hned první den po jeho nástupu nastěhoval poškozený, a nechť jí je do domu pustit, ačkoliv trval na tom, aby měli do domu volný přístup s tím, že budou V. pomáhat s dětmi a finančně je podporovat. Když se znovu telefonicky spojil s V., tvrdila mu, že je M. jen dobrý kamarád a rozhodně v domě nebydlí. Usoudil, že společně s poškozeným plánovala, jak ho o dům připravit. Chtěl tedy, aby mu darovanou polovinu vrátila zpět. V. se mu však do telefonu vysmála s tím, že na to už je pozdě, na což reagoval tak, že to dá k soudu. Po nějaké době ji opět kontaktoval, přičemž mu sdělila, že pokud se s ní bude soudit o dům, zařídí, aby už nikdy neviděl své děti s tím, že poškozený se jí zmínil, že se ve vězení naučil různé figle a může na něj hodit ten incident s krkem, který si pořezal, pozmění výpověď, popřípadě ho nechá zlikvidovat či zbít. Když mu byly povoleny oficiální telefonáty a opětovně kontaktoval V., chovala se úplně jinak, začala s ním komunikovat, dávala mu i syna k telefonu, avšak zmínila, že s ním poškozený ještě neskončil. Považoval to za plané výhružky, protože nevěřil, že jsou něčeho takového schopni. V té době měl psychické problémy a musel vyhledat odbornou pomoc. Pokud v rámci telefonických hovorů z věznice žádal V., aby neměnila svou výpověď. Činil tak v návaznosti na předchozí rozhovory, během nichž mu sdělila, že svou výpověď hodlá změnit. Řekl jí, aby tak nečinila, neboť by si tím mohla způsobit problémy v souvislosti s křivou výpovědí.

V závěru své výpovědi též uvedl, že podal civilní žalobu a aktuálně probíhá spor o dům. Rovněž se seznámil s trestním spisem, kde figuruje jako obviněný z trestného činu týrání osoby ve společném obydlí, kdy týranou osobou má být V. Změnu výpovědi V. a poškozeného proto vnímá jako účelovou, neboť jim jde o majetek, oznámení přitom začala V. s poškozeným podávat až poté, co podal žalobu ohledně domu. Do výkonu trestu nastoupil dne 26. 12. 2023 a ve věznici je zařazen jako skladník. Má kázeňské odměny a několik speciálních pochval.

3. **Poškozený M. D.** v rámci přípravného řízení (výpověď na č. l. 58-65) i při své výpovědi v hlavním líčení dne 18. 9. 2025 uvedl, že v inkriminovaný den ho u něj doma navštívila **V. S.** Povíдали si o životě apod. Poté se **V.** udělalo nevolno, neboť byla těhotná a požádala ho, zda se může jít osprchovat, s čímž souhlasil, a protože bylo horko, chtěl se jít osprchovat po ní. Následně slyšel, jak někdo mlátí do zamčených dveří, které se rozrazily a do společných prostor vešel obžalovaný a začal říkat „kde seš“. Poté, co vešel obžalovaný do pokoje, uviděl **V.** nahou, protože zrovna vyšla ze sprchy, zatímco on – rovněž nahý – se do sprchy chystal. V ten moment začal křičet: „Co tady děláte? Vy tady šukáte?“ Odvětil, že si jen povídají. Obžalovaný ho chtěl ihned udeřit pěstí do obličeje, čemuž stačil uhnout. Následně ho ale uchopil za krk, a začal s ním narážet do zdi. Postupně se dostali do společných prostor, kde porazili koš, sušák na prádlo a lednici. Poté jej natlačil zadní částí těla na dveře, jejichž skleněná výplň praskla a sklo se vysypalo. Některé střepy zůstaly zaražené v rámu dveří a obžalovaný zakřičel, že ho zabije. S obžalovaným k sobě stáli čelně. Obžalovaný ho chytl pravou rukou pod krkem, a levou rukou mu silou tlačil hlavu proti jednomu ze střepů, který se mu v krku zlomil. Poté jej obžalovaný pustil a on si začal střep z krku vytahovat. Obžalovaný přitom jen stál a koukal. Snažil se zastavit si krvácení rolí toaletního papíru, následně i tričkem, které vzal ze sušáku a omotal si je kolem krku. V prostoru nebyla plná viditelnost, svítilo se v pokoji a na záchodě, odkud otevřenými dveřmi pronikalo světlo do společných prostor. **V.**, která byla na místě přítomna a po celou dobu křičela na obžalovaného, ať svého jednání zanechá, zavolala záchrannou službu. Operátor jí sdělil, že na místo přijede i policie. Než se tak stalo, obžalovaný z místa utekl, přičemž jim sdělil, že jestli něco řeknou, „tak uvidí“. S ohledem na okolnosti si pod takovouto pohružkou představil, že čin dokoná. Obával se o svůj i **V.** život. **V.** byla navíc těhotná, obžalovaný ji napadal a psychicky vyhrožoval. Báł se, že kdyby šel na policii, něco by jí provedl. Na místo poté dorazila záchranná služba a vzápětí i policisté, kteří si ho začali fotit. Převezli ho do benešovské nemocnice, kde ho vzali na sál, poté poslali na neurologii a informovali o zdravotním stavu. V nemocnici podepsal revers a zavolał **V.**, aby ho odvezla, neboť neměl peníze. Nakonec však pro něj přijel sám obžalovaný, který mu ještě řekl, že by neměl sahat na zadané holky s tím, že to příště nedopadne dobře a klidně ho zabije. Při tomto sdělení se smál a dodal, že kdyby umřel na místě, musel by ho zakopat někde v lese a shánět odpadkové pytle a vápno. O incidentu tedy neřekl pravdu ani majiteli nemovitosti **V. C.**, který se ho ptal na nepořádek v bytě. K místě, kde se odehrál incident, blíže uvedl, že se jedná o malý byt, který je tvořen společenskou místností, malou kuchyní, dvěma oddělenými pokoji, záchodem a koupelnou. Dveře, které obžalovaný vyrazil, vedou do společných prostor a jsou uzamykatelné. Zámek na dveřích byl však nekvalitní a obžalovaný se po uvolnění zámku několika ranami dostal dovnitř. Součástí nemovitosti, kde pobýval, byla i hospoda, kterou začal obžalovaný navštěvovat. Chodil tam z toho důvodu, aby s ním mohl mluvit o samotě, připomínal mu, že ho bude určitě vyslýchat policie a očekává, že jim řekne, že si to způsobil sám, nebo si na něj počká. V okamžiku, kdy mu přišla výzva od policie k výslechu, tak to oznámil obžalovanému, který mu nabídl, že ho tam odveze, což se také stalo. Nechal se odvézt, neboť autobusem by tam nebyl včas. Na policii neřekl pravdu, ačkoliv ho policisté konfrontovali s tím, že pravdu znají, tu však musí říct sám. Údajně se něco doslechli od sousedů. Obžalovaný pak na něj čekal a chtěl po něm ukázat výpověď.

Co se týče utrpeného zranění, občas cítí brnění a vzhledově mu propadlo oko. Plastická operace ovšem není v tomto případě možná. Na zraněné oko přestával vidět. Na oční ambulanci mu pak bylo vysvětleno, že taková situace může nastat, potvrdili mu též výpadek zorného pole. Kvůli motání hlavy docházel k neurologovi. Má zákaz řízení motorových vozidel a zákaz práce ve výškách. V pracovní neschopnosti byl od 9. 7. 2023 do ledna roku 2024. Poté zkoušel vykonávat řemeslnou živnost pokrývačství a tesařství, tedy výškové práce, v červenci 2024 však musel činnost ukončit a nyní je veden na úřadu práce. Žádal o práci, ale bylo mu to zamítnuto

ze zdravotních důvodů. Ke své osobě dále uvedl, že byl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody pro majetkovou a drogovou trestnou činnost, propuštěn byl v září 2022. Odsouzen byl též za krivou výpověď (viz č. l. 28).

K obžalovanému dále uvedl, že měl s V [redacted] dlouhodobě konfliktní vztah, který se vyznačoval jak psychickým, tak fyzickým násilím. V [redacted] mu ukazovala hrozná videa. Také uvedl, že se obžalovaný často rozčiloval kvůli tomu, že doma nebylo navařeno, vulgárně ji nadával, psychicky ponižoval, např. rozbil jogurt, který koupila pro dítě a nutil ji, aby to uklidila. Tyto psychické situace nezvládala, a někdy musela z domu utéct a schovat se u sousedů. Několikrát se od obžalovaného odstěhovala, ten ji však vždy přemluvil, aby se k němu vrátila. Na chvíli se situace uklidnila, ale poté se agresivní jednání obžalovaného opakovalo ještě ve větší intenzitě. Dne 5. 12. 2023, kdy mu V [redacted] telefonovala, že ji obžalovaný fyzicky napadl a prosila ho o pomoc, zavolał policii. V [redacted] měla zjevné známky napadení. Policisté obžalovanému nařídili, aby se nezdržoval v nemovitosti, avšak venku byla zima a z vesnice se s ním kvůli jeho odsouzení souvisejícímu s pedofilií nikdo nebavil, neměl tedy kam jít a rozhodl se vrátit do domu střechou.

Ke vztahu s V [redacted] S [redacted] uvedl, že se postupem času sblížovali a od ledna roku 2024 udržují partnerský vztah. Nežijí spolu, pouze se navštěvují. V létě v roce 2023 spolu měli pohlavní styk, v inkriminovaný den však nikoliv.

Ve své výpovědi se též vyjádřil k sousedům, manželům H [redacted]. Po incidentu ho kontaktovala B [redacted] H [redacted] s tím, že o všem ví. I této osobě ale pravdu o incidentu nesdělil. V komunikaci (viz odst. 14, 15 rozsudku) zmínil, že chce dostat obžalovaného pod drn a hraje si s jeho psychikou – jde o obraty, které se naučil ve výkonu trestu. Vysvětlil, že se jedná o „vězeňskou komunikaci“. V konverzaci také uvedl, že obžalovaný dopadne špatně a připraví ho o vše. Myslel tím, že učiní legální kroky, aby nastoupil do výkonu trestu, čímž ztratí vše. Nechtěl dát najevo svůj strach, proto vedl konverzaci v odvážném duchu. Paní H [redacted] pak ukazovala konverzaci celé vesnici. Pravý důvod ale nemohl nikomu říct, neboť by ho vyhodili z bytu, kde ani neměl nájemní smlouvu a bál se o V [redacted]. Konverzace, kterou paní H [redacted] předložila, pak představuje pouze její část.

Ve vztahu k námitkám obžalovaného, že jim jde s V [redacted] S [redacted] o majetek, uvedl, že o tom, že na V [redacted] obžalovaný přepsal polovinu nemovitostí, věděli všichni lidé z vesnice z katastru nemovitostí. Osobně věděl i o odvolání daru, které V [redacted] přišlo v únoru 2024. Byl u ní zrovna na návštěvě, když tam přijeli strýc a teta obžalovaného a V [redacted] sdělili, ať dar vrátí, nebo to dají k soudu. Projednávanou věc se rozhodl oznámit v okamžiku, kdy měli jistotu, že obžalovaný nastoupí do výkonu trestu, kde zůstane. Dozvěděl se, že si obžalovaný v předchozí trestní věci podal dovolání, jakmile zahlédl na webových stránkách justice, že dovolání neuspělo, začal jednat.

4. V hlavním líčení dne 13. 10. 2025 byl poškozený dále vyslechnut k **záznamu telefonického hovoru na tísňovou linku na CD** (na č. l. 330), který byl jako důkaz dodatečně opatřen a v jednací síni uvedeného dne přehrán, a z něhož je patrné, že se na místě krom poškozeného a V [redacted] S [redacted] nacházela ještě další osoba (blíže viz odst. 19 rozsudku). Ve své výpovědi upřesnil, že obžalovaný byl na místě stále přítomen i při hovoru s pracovníkem na tísňové lince a různě na něj a V [redacted] S [redacted] gestikuloval. Do poskytování první pomoci se přitom nezapojoval, ručník na ráně si držel on sám. Na místě byl přítomn ve skutečnosti přítomen i v době, kdy pracovníkovi tísňové linky říkali, že už odešel. Ve skutečnosti odešel až poté, co pracovník tísňové linky zmínil, že na místo jede též Policie ČR, přičemž na závěr jim pohrozil, že pokud něco řeknou, tak uvidí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

5. **Svědkyňe V** **S** v rámci přípravného řízení (výpověď na č. l. 111-117) i při své výpovědi v hlavním líčení dne 18. 9. 2025 vypověděla, že v inkriminovaný den byla s poškozeným domluvena na schůzce v ubytovně nad hospodou, kde pobýval. Na místo dorazila kolem půlnoci. K samotnému incidentu mělo dojít kolem druhé hodiny ráno. Uvedla, že s poškozeným byli na posteli oba nazí a došlo mezi nimi k vzájemným intimnostem. V ten okamžik uslyšela ránu, jako by někdo vykopl dveře, a následně rozpoznala hlas obžalovaného, který pronášel slova: „Kde seš?“ Obžalovaný poté vstoupil do místnosti a při pohledu na ni a poškozeného, jak spolu nazí sedí na posteli, řekl: „Co tady děláte? Vy tady spolu šukáte?“ Následně se pokusil udeřit poškozeného do obličeje, přičemž ten úderu uhnul. Poškozený se obžalovanému snažil situaci vysvětlit slovy, že si jen povídají. Obžalovaný však reagoval fyzickým útokem, když poškozeného uchopil pod krkem a zakřičel: „Vždyť je tu nahý, ty zmrde.“ Začal poškozeného fyzicky napadat, házel jím po místnosti a slovně mu vyhrožoval, že ho zabije. Dostali se do chodby a porazili sušák a lednici. Hystericky křičela na obžalovaného ať svého jednání zanechá, nebo zavolá policii. Poté jej obžalovaný natlačil proti prosklené výplni dveří vedoucích do další místnosti, která se následně rozbila. Poškozený propadl zády ke sklu. Viděla ale pouze obrysy, neboť v místnosti byla špatná viditelnost. Uslyšela rozbití skla a výkřik poškozeného, načež jeden z nich rozsvítil světlo. Poškozený si z rány na krku vytáhl velký střep. Pokoušel se krvácení zastavit a požádal ji o přivolání záchranné služby. Na tísňové lince uvedla, že její kamarád propadl sklem. Během hovoru ji operátor sdělil, že na místo byla přivolána rovněž policie. V ten okamžik se obžalovaný zarazil, řekl, že jestli něco řeknou, tak uvidí, a šel rychle pryč. Po příjezdu záchranné služby a policie v rámci prvotního výsledku neuvedla pravdu a tvrdila, že si poškozený zranění způsobil sám. Policie jí nevěřila. K tomuto nepravdivému tvrzení uvedla, že jednala ze strachu z obžalovaného, neboť v té době s ním čekala dítě, byl jejím partnerem a obávala se jeho reakcí. Obžalovaný ji v té době napadal a cítila se jím ohrožena. Po návratu domů se obžalovaného bála, ale nic se nestalo. Následně jí poškozený telefonicky požádal, aby pro něj přijela do nemocnice. Obžalovaný jí to nedovolil a rozhodl se pro poškozeného zajet sám. Poté následovalo období, kdy jí obžalovaný psychicky ubližoval, vulgárně jí nadával, vyčítal jí, že se scházela s poškozeným a vyhrožoval, aby nic neříkala, jinak ať si ho nepřije. Také jí řekl, že může být ráda, že poškozeného nezabil, protože by musel shánět pytle, bagr a lopatu, a někde ho zakopat. Dále uvedla, že obžalovaný vzl poškozeného domů poté, co byl na policii k věci vypovídat, a chtěl po něm vidět jeho výpověď. Poškozený na policii neuvedl pravdu, protože se obžalovaného bál. Dokud byl obžalovaný na svobodě, bála se říct pravdu, protože byla těhotná a nevěděla, zda by obžalovaný nezaútočil. Poté co nastoupil do výkonu trestu, se rozhodla situaci řešit.

K osobě poškozeného M **D** uvedla, že s ním měla od poloviny ledna roku 2023 nejprve přátelský vztah, který však v průběhu léta přerostl ve vztah partnerský, který trvá dosud. Doplnila, že spolu nežijí, pouze se navštěvují. Přiznala, že obžalovanému byla nevěrná, a toješt předtím, než k napadení poškozeného došlo.

S obžalovaným udržovala partnerský vztah od roku 2013, v roce 2019 spolu začali bydlet. Ze společné domácnosti se poté odstěhovala v roce 2022. Vztah mezi nimi nebyl od počátku v pořádku. Obžalovaný se k ní nechoval hezky, měl narážky na její vzhled, vulgárně ji urážel, a poté jí ubližoval fyzicky. V době, kdy byl obžalovaný stíhán pro trestnou činnost, za kterou je nyní ve výkonu trestu, u soudu uvedla, že je jejich vztah v pořádku, přestože to nebyla pravda. Byla ovlivněna a bála se ho. V den, kdy měl obžalovaný odvolací soud, jí sdělil, že půjde do vězení na 5 let, přičemž uvedl, že bude podávat dovolání. Vzpomněla si, že to byl také jeden z důvodů, proč ještě nepodala trestní oznámení – stále existovala naděje, že ho z výkonu trestu pustí. Výsledek dovolacího řízení pak našla na stránkách justice. S obžalovaným se rozešli ve špatném, nemají dobrý vztah a nejsou v kontaktu. Nyní je proti obžalovanému vedeno trestní

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

řízení ohledně týrání její osoby. Rovněž mají soudní spor ohledně nemovitosti – vrácení daru pro nevďek. Obžalovaný na ní přepsal polovinu domu a nyní ho chce zpět z důvodu její nevěry. I ona uvedla, že trestní oznámení v této věci nesouvisí s civilním řízením ohledně nemovitosti. Obžalovaný nastoupil do výkonu trestu dne 26. 12. 2023 a společně s poškozeným podali trestní oznámení v březnu roku 2024. O odvolání daru se dozvěděla předtím, než šla podat trestní oznámení, souvislost to s tím ale nemělo. Poté, co obžalovaný nastoupil do výkonu trestu, ji telefonicky kontaktoval, přičemž mu sdělila, že poškozený chce říct, co mu provedl, na což zareagoval slovy, ať nic neříká. Naposledy spolu byli v kontaktu v lednu, kdy mu oznámila, že je definitivní konec, od té doby v kontaktu nejsou.

V závěru své výpovědi uvedla, že nevypovídá pod vlivem poškozeného v neprospěch obžalovaného. Nyní se již nebojí vypovídat pravdivě, protože je obžalovaný ve výkonu trestu.

6. **Svědkyne B** **H** při hlavním líčení (dne 18. 9. 2025) vypověděla, že s obžalovaným byli sousedé, zároveň se jedná se o dlouhodobého kamaráda jejího manžela. Navštěvoval je společně se svou přítelkyní V **S** K V **S** uvedla, že ji nikdy neměla v lásce. Poškozeného M **D** zná z vesnice, kde bydlí. K samotnému incidentu mezi obžalovaným a poškozeným nemůže nic uvést, neboť nebyla přítomna a o události ví pouze z doslechu. Kamerové záznamy z jejich domu nezaznamenávají veřejnou komunikaci. V obci se hovořilo o tom, že poškozený byl toho dne v hospodě, kde pil alkohol, následně proletěl dveřmi, poranil se o střep a byla k němu zavolána sanitka. Poškozený opakovaně tvrdil, že se zranil sám, když byl opilý a zakopl. Nikdy neuvedl, že by mu zranění způsobil někdo jiný. Tuto verzi sdělil i jí osobně prostřednictvím zpráv na sociální síti Facebook. Sama ho kontaktovala, aby zjistila, co se stalo. Dále uvedla, že V **S** měla s poškozeným dlouhodobý poměr a obžalovanému lhala. Obyvatelé obce je několikrát viděli spolu. Když se narodil V **S** a obžalovanému syn, tvrdilo se, že je dítě poškozeného. Poškozený jí řekl, že V **S** vztah s obžalovaným neukončí, dokud nebude vše vyřešené. Dle jejího názoru byla V **S** s obžalovaným jen kvůli majetku. Dále uvedla, že podle informací od poškozeného mu první pomoc poskytla právě V **S**, která šla kolem, měla oteklé nohy a chladila si je. Následně měla volat obžalovanému, aby se dostavil na místo. S obžalovaným ale o této události nemluvila. V **S** dle jejího mínění dělala vše, co jí poškozený řekl. Poskytovala mu informace o obžalovaném, např. kdy obdržel výzvu k nástupu do výkonu trestu, nebo kdy se konají jiné soudy. Od té doby, co byl poškozený odsouzen za trestný čin, za který je nyní ve výkonu trestu, s ním přestala společně se svým manželem komunikovat. Od lidí v hospodě v **S** pak slyšela, že poškozenému mohl zranění způsobit někdo jiný, ona sama ale neví, o koho by mohlo jít. Myslela si nejprve, jestli mu zranění nezpůsobil obžalovaný, neboť měl poměr s jeho přítelkyní, když s tím poškozeného konfrontovala, stále tvrdil, že si zranění způsobil sám. Dále zmínila, že nikdy nezaznamenala, že by se obžalovaný ke své partnerce choval hrubě či násilně. Docházelo mezi nimi k běžným partnerským neshodám.
7. **Svědka V** **C** v rámci hlavního líčení (dne 2. 10. 2025) uvedl, že je vlastníkem objektu v obci **čp. 1**, v jehož části poškozený dočasně přebýval. Nešlo o nájemní vztah, umožnil tam poškozenému přespávat na žádost jeho otce, se kterým se zná. Poškozený měl v objektu zůstat jen několik nocí, dokud si nenajde jiné ubytování. Popsal, že v přízemí objektu se nachází hospoda a nad ní skladový prostor, který je částečně upraven pro přespání. V prostoru jsou dvě postele, skříňka, záchod a koupelna, přičemž místnost je rozdělená na pokoj a příslušenství (záchod, koupelna). Poskytl poškozenému k užívání pokoj s příslušenstvím. Uvedl, že prostor je přístupný přes hlavní dveře, které lze zamknout (stejně jako dveře do pokoje). Na nich po incidentu poškozená neshledal, rozbita byla pouze skleněná výplň dveří do pokoje. Poškozený mu sdělil, že večer před událostí vypil pivo a panáka, šel si lehnout, a při tom spadl

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

na skleněnou výplň dveří, kterou takto rozbil. Tuto informaci mu sdělil následující den. Prostor viděl už uklizený. Dveře se následně nechaly zasklít, přičemž poškozený škodu uhradil. On sám se v době incidentu v objektu nezdržoval (byl v domě naproti). O incidentu se dozvěděl až poté, co k němu druhý nebo třetí den po události přijela policie. Policistům sdělil, že o ničem neví, protože v době události spal. Dodnes nezná její přesný průběh. Uvedl, že kromě rozbitých skleněných dveří nebylo poškozeno nic dalšího.

8. **Svědék R. Z.** při hlavním líčení (dne 2. 10. 2025) vypověděl, že v roce 2023 působil jako příslušník Policie České republiky na služební stanici v okrese Benešov, kde prováděl výslech poškozeného M. D. Nepamatuje si, zda se poškozený k výslechu dostavil sám, nebo byl přivezen. Na místě incidentu osobně nebyl. Poškozený v rámci výslechu vypověděl, že v inkriminovaný den popíjel alkohol, zavrával a propadl skleněnými dveřmi, přičemž si způsobil poranění krční tepny. Znal místní poměry a věděl, že poškozený udržoval kontakt s bývalou manželkou obžalovaného. K samotnému průběhu události se však poškozený blíže nevyjadřoval a opakovaně tvrdil, že si zranění způsobil sám vlivem opilosti. Uvedl, že se poškozeného během výslechu opakovaně dotazoval, zda mu zranění nezpůsobila cizí osoba, přičemž ho upozornil, že by se v takovém případě mohlo jednat o křivou výpověď. Poškozený však i nadále trval na své verzi, že k poranění došlo jeho vlastní vinou, a že věc nechce dále řešit. Poškozený nebyl ochoten se o události více bavit ani mimo záznam. Do úředního záznamu pak zaznamenal přesně to, co poškozený uvedl, a výslech ukončil. Dodal, že podle poškozeného byla na místě pouze V. S., jiná osoba se tam dle jeho tvrzení nenacházela. Celá situace se mu ale jevila jako neobvyklá. Uvedl, že policie je povinna takové události řádně zaznamenat, zejména s ohledem na možné zdravotní následky a související pojistné řízení. Poškozený doložil lékařské zprávy z několika kontrol a věc byla jeho výsledkem uzavřena.
9. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vypracovaného znalcem MUDr. Jiřím Hladíkem** (na č. l. 137-165, 166-170), bylo zjištěno, že poškozený M. D. utrpěl dne 9. 7. 2023 dvě hluboké řezné rány v oblasti dolní čelisti vpravo délky asi 4-5 cm, dále hlubokou ránu vpravo na krku délky asi 6-7 cm se vznikem rozsáhlého podkožního emfyzému (proniknutí vzduchu do podkoží) krku a proniknutím vzduchu do měkkých tkání mezihrudí. Dále se následkem uvedeného poranění vyvinul u postiženého tzv. Hornerův syndrom – kombinace tří příznaků, které vznikají při porušení krčního sympatického nervového systému, který mimo jiné ovládá oko a obličej a projevuje se zúžením jedné zornice, poklesnutím očního víčka a zdánlivým zapadnutím oka dozadu. V důsledku řezných ran došlo ke krvácení s krevními ztrátami asi 300 ml. Poranění poškozeného lze hodnotit jako vážné poranění mající ze soudně lékařského hlediska charakter těžké újmy na zdraví, a to pro citelné omezení v obvyklém způsobu života přesahující délku 6 týdnů následkem vzniku Hornerova syndromu. K mechanismu vzniku zranění poškozeného uvedl, že zranění vznikla tlakem a tahem ostrého předmětu působícího velkou silou na pravou dolní část obličeje a pravou stranu krku. Způsobem uvedeným ve spisovém materiálu, tj. natlačením hlavy a krku poškozeného do rozbité výplně dveří s poraněním skleněnými střepy, lze vznik poranění velmi dobře vysvětlit. Pokud se týká obtíží, kterými poškozený trpěl v důsledku zranění, a celkového dopadu na jeho obvyklý způsob života, uvedl, že zranění se projevovalo krvácením z ran, bolestivostí v místě ran, bolestmi při polykání a obtížným polykáním. Řezné rány jsou spojeny s léčením v délce asi 2 týdnů, kdy po tuto dobu trvá omezení v obvyklém způsobu života. Tyto rány zanechají jizvy, které však ze soudně lékařského hlediska nemají charakter např. zohyzdění. Hornerův syndrom vpravo vedl ke zúžení pravé zornice, poklesnutí pravého očního víčka a zdánlivým zapadnutí pravého oka dozadu, v důsledku čehož nastalo zúžení zorného pole na pravé oko. Uvedený syndrom je s největší pravděpodobností trvalého charakteru a bude se projevovat uvedenými znaky. K délce pracovní neschopnosti zmínil, že pracovní neschopnost je určována nejen

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

objektivním nálezem, ale i subjektivními obtížemi a charakterem zaměstnání a může proto být u téhož poranění i značně rozdílná. Obvyklá doba trvání pracovní neschopnosti je asi 2 týdny pro samotné řezné rány, pro vznik Hornerova syndromu pak může trvat v závislosti na pracovním zařazení. Co se týče obvyklé doby a způsobu léčení zranění, které utrpěl poškozený, uvedl, že u řezných ran byla provedena jejich toileta, chirurgické sešití stehy, přiloženo sterilní krytí a kompresivní obvaz. K léčbě Hornerova syndromu zmínil, že léčba neexistuje. Dále se vyjádřil k intenzitě a lokalitě poranění, tj. krku, kdy mohlo dojít k zasažení hrdelní žíly a hrozila vzduchová embolie (tj. nasátí vzduchu do cévního řečiště, resp. do pravého srdce), k protěti či přetěti krční tepny, což by bylo spojeno s nadměrnými krevními ztrátami, resp. vykrvácením, poraněním hrtanu s vdechováním krve do dýchacích cest apod. Tato poranění by bezprostředně ohrožovala život postiženého, resp. by mohla vést k jeho smrti. K uvedenému následku nedošlo vzhledem k tomu, že tyto nebyly zasaženy. V doplněném znaleckém posudku se vyjádřil k původně tvrzenému mechanismu vzniku zranění poškozeným M. D. v důsledku propadnutí skleněnou výplní dveří bez cizího zavinění. Uvedl, že samovolným pádem např. v opilosti by mohlo dojít k výše popsaným poraněním, ale je krajně nepravděpodobné, že by tímto mechanismem nedošlo k poranění v oblasti obličeje a nevznikly by např. řezné rány brady (při záklonu hlavy) při pádu, resp. čela při předklonu. Mimo to při samovolných pádech, např. při uklouznutí, zavrácování apod. reflexně dávají postižení ruce před sebe, takže obvykle bývají poraněny i ruce, případně předloktí.

10. V rámci hlavního líčení při svém výsledku znalec MUDr. Jiří Hladík stvrdil závěry znaleckého posudku a dále doplnil, že co se týče mechanismu, tak předmětná poranění vznikla tlakem a tahem ostrého předmětu nebo nástroje, který působil na pravou stranu od dolní čelisti směrem na krk velkou intenzitou. Při škále malá, střední, velká potvrdil, že poranění vzniklo velkou silou, a to vzhledem k hloubce rány. K popisu poškozeného, kdy jej měl obžalovaný zezadu natlačit do dveří se skleněnou výplní, která se rozbila, a následně měla být jeho hlava přitlačena na střep, uvedl, že zjištěné poranění v oblasti krku je slučitelné s popsaným mechanismem vzniku, pokud při nárazu došlo k pootočení hlavy poškozeného, čímž by mohlo dojít ke kontaktu se střepem a ke vzniku řezného poranění v uvedeném místě. Současně potvrdil, že za předpokladu, že byl poškozený natlačen na skleněnou výplň dveří, avšak jeho tělo zůstalo plně v moci obžalovaného, mohlo k incidentu dojít bez zjevných stop na těle poškozeného. Přímo na přítomném poškozeném v jednacím síni ukázal vzdálenost jizvy od hrdelní žíly – cca 1 cm. Dodal, že žíla vede při povrchu a pokud by došlo k jejímu přetěti, hrozily by pro poškozeného smrtelné komplikace – v žíle působí negativní tlak, a když se otevře průsvit cévy, nasaje vzduch do pravého srdce, přičemž v takovém případě přestane srdce pumpovat. U vzduchové embolie je následek smrtící. K možnému poranění krční tepny, tzv. krkavice, které bývá spojeno s velmi rychlými krevními ztrátami, doplnil, že se tato tepna nachází prakticky při páteři, k jejímu poranění by pak bylo zapotřebí opravdu hlubokého tahu a velké, masivní síly (k takové intenzitě ovšem v tomto případě nedošlo). Zároveň se vyjádřil k lokalizaci hrtanu, na který nasedá průdušnice. Hornerův syndrom, který poškozený důsledkem zranění utrpěl, může vadit při práci, kde je potřeba zvýšená koncentrace se změnou intenzity světla, např. hodinář, chirurg, řidič z povolání apod.
11. Další skutečnosti byly zjištěny provedenými **listinnými důkazy**:
12. Dne 18. 6. 2024 podal obžalovaný proti M. D. a V. S. **trestní oznámení** (na č. l. 39-40) pro křivé obvinění, křivou výpověď a pomluvu, a to z důvodu podaného **trestního oznámení** pro fyzické napadání V. S. a pokusu vraždy M. D.

13. **Z protokolu o jednání** ve věci Okresního soudu v Benešově sp. zn. 14 Nc 611/2024 (na č. l. 41-45) bylo zjištěno, že ve vztahu k nezletilému T [REDACTED] P [REDACTED], nar. [REDACTED], bylo vedeno řízení o popření otcovství obžalovaného.
14. **Ze screenshotů komunikace mezi M [REDACTED] D [REDACTED] a B [REDACTED] H [REDACTED]** (na č. l. 52-55) vyplývá, že se poškozený M [REDACTED] D [REDACTED] v komunikaci se svědkyní ve vztahu k obžalovanému vyjádřil tak, že disponuje informacemi, které by ho mohly „připravit o všechno“ a dostat ho ze dne na den „pod drn“, přičemž to obžalovanému slíbil už v lednu. Svědkyně H [REDACTED] na to reagovala překvapeně, že dosud se nic neděje. V další části komunikace se svědkyně dotazovala M [REDACTED] D [REDACTED] na vztah, který má s V [REDACTED] S [REDACTED].
15. **Z komunikace mezi M [REDACTED] D [REDACTED] a B [REDACTED] Hu [REDACTED] ze dne 12. 7. 2023, předložené u hlavního líčení dne 18. 9. 2025** (na č. l. 304-305) bylo zjištěno, že i v této komunikaci se poškozený ke svému zranění vyjadřuje tak, že si ho měl způsobit sám, když opilý propadl skleněnými dveřmi a zapíchl si sklo do krku. V komunikaci též uvádí, že pracuje „na černo“.
16. **Z protokolu o prohlídce těla** (na č. l. 75) uskutečněné dne 26. 3. 2024 v 18:15, bylo zjištěno, že má poškozený na pravé straně obličeje, zadní části čelisti patrnou jizvu o délce 3 cm, dle jizvy přitom byla rána nerovnoměrná. Obdobnou jizvu o délce 4 cm lze vidět pod rohem čelisti, na krku v oblasti pravé tepny, kde je zjizvená tkáň i více vystouplá. Na obličeji je rovněž patrné povislé pravé oko, víčko je níže a zaměření oka je mírně odlišné od oka levého. Jiné známky následků poranění či stop nebyly na jeho těle zjištěny.
17. **Z potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče z důvodu nemoci nebo úrazu** (na č. l. 100) vyplývá, že byl poškozený v dočasné neschopnosti od 16. 8. 2023 do 4. 4. 2024.
18. **Z lékařských zpráv včetně fotodokumentace** (na č. l. 103-110) byl zjištěn rozsah poranění, které poškozený utrpěl – dne 9. 7. 2023 byl přivezen záchranou službou na ORL pro tržnou ránu na krku s tepenným krvácením. Poškozený svá zranění přičetl situaci, kdy toho dne prošel skleněnou výplní u dveří, zakopl, hlavou rozrazil sklo a pořezal si krk, ránu se pak snažil sám přiškrtnout. Podstoupil CT krku a byl přeposlán k vyšetření pro mozkovou komoci, doporučenou hospitalizaci odmítl. Následovala vyšetření blíže konkretizovaná v lékařských zprávách ze dne 25. 7. 2023, 12. 9. 2023. Ve zprávách ze dne 24. 10. a 5. 12. 2023 se konstatuje diagnostika poškozeného, a to Hornerův syndrom, stav po úrazu krku vpravo, s doporučením dalších vyšetření.
19. **Ze záznamu telefonického hovoru na tísňovou linku na CD** (na č. l. 330) bylo zjištěno, že dne 9. 7. 2023 ve 2:29:28 hodin oznámila V [REDACTED] S [REDACTED] úraz poškozeného M [REDACTED] D [REDACTED], konkrétně poranění krční tepny, na adrese [REDACTED]. Na straně svědkyně S [REDACTED] sice na záznamu zaznívá, že si měl poškozený zranění způsobit sám (šel pozadu a propadl dveřmi), z hovoru je však patrné, že před pronesením tohoto sdělení (kdy k popisu mechanismu vzniku zranění byla vybízena pracovníkem tísňové linky) dochází na její straně k určité prodlevě a zaváhání (čas 04:20 nahrávky). Z hovoru je též zřejmá přítomnost další osoby mužského pohlaví na místě, jakož i nesouhlas přítomných, aby se pracovník tísňové linky o onu třetí osobu na místě více zajímal. Na nahrávce doslova zaznívá: „Já jsem poslal kamaráda pryč, protože teď je tu kamarádka... to neřešte.“ Pracovník tísňové linky k tomu sděluje: „To tedy budu řešit a poslal jsem tam i Policii ČR.“

20. Z telefonických hovorů mezi obžalovaným a V [REDAKCE] S [REDAKCE] (přiložené DVD), pořázených ve výkonu trestu odnětí svobody, včetně jejich vyhodnocení (na č. l. 171-176, č. l. 177) bylo zjištěno, že se jedná o komunikaci v období od 5. 1. do 12. 1. 2024. V [REDAKCE] S [REDAKCE] pak v hovorech zmiňuje, že s obžalovaným již nechce být ve vztahu, neboť soužití s ním bylo „peklo“. Obžalovaný se dotazuje na návštěvy syna ve věznici, V [REDAKCE] S [REDAKCE] mu ale sděluje, že si nepřeje, aby nezletilý navštívil otce ve výkonu trestu odnětí svobody, jelikož se jedná o nevhodné prostředí. V dalším z hovorů se obžalovaný ptá, zda je mladší syn skutečně jeho biologickým synem, což V [REDAKCE] S [REDAKCE] potvrzuje. Následně se obžalovaný dotazuje, zda jmenovaná chodí s M [REDAKCE] D [REDAKCE], respektive, zda bydlí sama, což nepřipouští a tvrdí, že bydlí sama. Obžalovaný opakovaně žádá, aby její nový partner nebydlel v jeho domě. Dne 11. 1. 2024 V [REDAKCE] S [REDAKCE] sděluje obžalovanému, že „M [REDAKCE] s ním ještě neskončil a ten krk ho hodně sere“. Obžalovaný reaguje slovy, že je to jasné, ale když tam „s ním šoustá“, tak je to pro něj také těžké. Dále obžalovanému sděluje, že D [REDAKCE] chce ukázat lékařské zprávy související se zraněním krku na kriminálce, přičemž obžalovaný chce, aby hlavně nikomu nic neříkali a apeluje na svědkyni S [REDAKCE], ať poškozeného D [REDAKCE] přesvědčí. V hovoru ze dne 12. 1. 2024 navazuje svědkyně S [REDAKCE] na předešlý telefonát a obžalovanému sděluje, že poškozený hodlá skutečně napsat do věznice a dojít na policii s lékařskými zprávami, jelikož lidé jako obžalovaný ho štvou, ať už kvůli jeho chování ke jmenované. Obžalovaný se dotazuje, jak bude svědkyně S [REDAKCE] postupovat, jmenovaná sděluje, že popřípadě odmítne vypovídat, načež obžalovaný žádá, aby hlavně neměnila výpověď. V závěru obžalovaný opakovaně žádá, aby poškozený nic neříkal.
21. Z přiloženého spisu sp. zn. KRPS-17739/ČJ-2023 (na č. l. 179-200) bylo zjištěno níže uvedené:
22. Dle fotodokumentace z ohledání místa (na č. l. 181-185, 195-200) je patrná rozbitá prosklená výplň dveří vedoucích z kuchyně do jiné místnosti. Dále lze spatřit stopy krve, které jsou viditelné u vysklených dveří a pokračují přes chodbu na toaletu, také v pokoji s postelí. Součástí fotodokumentace je rovněž poškozený potřísněný krví.
23. Z lékařských zpráv (na č. l. 187-190) vyplývá, že dne 9. 7. 2023 byl poškozený přivezen záchranou službou na ORL pro tržnou ránu na krku s tepenným krvácením. Poškozený svá zranění přičetl situaci, kdy toho dne prošel skleněnou výplní u dveří, zakopl a hlavou rozrazil sklo a pořezal si krk, snažil se ránu sám přiškrtnout. Poškozený podstoupil CT krku. Byl přeposlán k vyšetření pro mozkovou komoci. Doporučenou hospitalizaci odmítl. Dle závěrů lékařské zprávy je bez známek komoce, neurologicky bez nové výrazné ložiskové symptomatiky, bez laterizace s doporučením doplnění CT-Ag k posouzení oblasti výrazné patologie krku pro susp. Hornerův syndrom.
24. Z úředního záznamu ze dne 4. 4. 2024 (na č. l. 201-202) bylo zjištěno, že obžalovaný M [REDAKCE] P [REDAKCE] podal trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu dle § 209 tr. zákoníku, kterého se měla dopustit dnes již jeho bývalá družka V [REDAKCE] S [REDAKCE] tím, že před nástupem do výkonu trestu svého druha M [REDAKCE] P [REDAKCE] jej měla utvrzovat v rozhodnutí jí darovat vlastnický podíl pod slibem udržení vztahu, domácnosti, rodiny a možnosti spravovat nemovitost po dobu výkonu trestu odnětí svobody oznamovatele, který jí tak daroval vlastnický podíl o velikosti 1/2 na nemovitostech pozemku p.č. st. [REDAKCE], zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], rodinný dům a pozemku p.č. [REDAKCE]/[REDAKCE], orná půda, vše K.Ú. [REDAKCE], zapsané na LV č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Benešov. Dne 4. 10. 2023 byla sepsána darovací smlouva a vložena do katastru nemovitostí, přičemž V [REDAKCE] S [REDAKCE] měla zamlčet podstatné skutečnosti, zejména milenecký vztah s M [REDAKCE] D [REDAKCE] trvající od ledna 2023, kterého si druhý den po nástupu

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

oznamovatele do výkonu trestu odnětí svobody nastěhovala do předmětné nemovitosti a z toho důvodu bylo podáním z 5. 2. 2024 darování nemovitosti pro nevděk ve smyslu ust. § 2072 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, odvoláno pro zamlčení podstatných skutečností rozhodných pro oznamovatele, čímž mu měla být způsobena škoda, kdy hodnota nemovitosti má činit cca 7-8 milionů Kč. Policejní orgán dospěl k závěru, že provedeným šetřením a z doložených podkladů nebyly zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že by byl spáchán trestný čin podvod dle § 209 tr. zákoníku, případně jiný, jenž by odůvodňoval zahájení úkonů trestního řízení dle § 158 odst. 3 tr. řádu. Současně bylo konstatováno, že celou záležitost, která vznikla ze svobodné vůle oznamovatele darovat nemovitost, pokud nedojde k dohodě zúčastněných stran, je třeba řešit občanskoprávní cestou.

25. Součástí spisu jsou dále údaje o deliktu proti občanskému soužití dle § 7 z. č. 251/2016 Sb. a § 49c z. č. 200/1990 proti majetku (na č. l. 203-204), kterého se měl dopustit poškozený M [REDACTED] D [REDACTED] dne 19. 3. 2024.
26. Z oznámení přestupku s detailem akce (na č. l. 205) vyplývá, že M [REDACTED] P [REDACTED] je podezřelý z přestupku dle § 7 odst. 1 písm. b) z. č. 251/2016 Sb. o některých přestupcích tím, že dne 4. 12. 2023 napadl V [REDACTED] S [REDACTED].
27. **Z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 7. 2023, č. j. 3 T 28/2023-439** (na č. l. 209-228), **ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 9. 2023, č. j. 7 To 73/2023-477** (na č. l. 229-240) **a připojeného spisu 3 T 28/2023** bylo zjištěno, že byl obžalovaný uznán vinným ze zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, dále z přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a z přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se dopustil tím, že dne 24. 7. 2022 v době od půlnoci do 00:45 hodin v obci [REDACTED] - [REDACTED], část [REDACTED] v okrese Příbram, před domem čp. [REDACTED], po předchozím požití alkoholu odstraněním sítě proti hmyzu vnikl nezajištěným větracím oknem do uzamčeného obytného přívěsu zn. WIENBERG, bílé barvy, registrační značky [REDACTED] majitele P [REDACTED] A [REDACTED], v jehož prostorách na lůžku spala spolu se svým nezletilým bratrem A [REDACTED] A [REDACTED], narozeným [REDACTED], nezletilá M [REDACTED] A [REDACTED], narozená [REDACTED], kdy si za účelem ukájení svého pohlavního pudu klekl na postel, vysvlékl nezletilou M [REDACTED] A [REDACTED] z pyžama a spodních kalhotek, dotýkal se jí po těle a přitom, když poškozená stále spala a nebyla schopna projevit nesouhlas nebo odpor, masturboval nad jejím tělem až do vyvrcholení a ejakuloval na její tělo, přičemž věděl, že se jedná o dítě mladší patnácti let, dále že nejméně od 7. 7. 2022 do 24. července 2022 v obci [REDACTED] - [REDACTED], část [REDACTED] v okrese Příbram a jinde ve svém mobilním telefonu zn. Samsung Galaxy M22, výrobního čísla [REDACTED] v interní paměti, ve složce 0/DCIM/Camera/ 20220707_141352 .mp4 a dále ve složce 0/Android/media/com.whatsapp /WhatsApp /Media/WhatsAppVideo /Sent /VID20220707-WA0005.mp4. uchovával videosoubor 20220707_141352.mp4, který zobrazuje dospělou ženu, jak dívka bez vyvinutých sekundárních znaků ve věku do sedmi let zasouvá prsty do přirození a řitního otvoru, za což byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou.
28. **Trestním příkazem Okresního soudu v Příbrami ze dne 31. 12. 2024, č. j. 15 T 95/2024-81** (na č. l. 243) byl M [REDACTED] D [REDACTED] uznán vinným z přečinu křivého obvinění dle § 345 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 20 měsíců. Činu se dopustil, když dne 19. 3. 2024 v době od 16:30 do 16:45 hodin ve dvoře areálu ZŠ a MŠ Jesenice z důvodu vyhrocených vztahů mezi ním a rodinou expřítele jeho družky V [REDACTED] S [REDACTED] se postavil do výjezdu ze dvora, a když k němu jel automobil tov.

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

zn. Citroën C4 Picasso, řízený O [redacted] J [redacted], v němž jako spolujezdec byla i její sestra P [redacted] C [redacted], matka expřítele V [redacted] S [redacted] M [redacted] P [redacted], v úmyslu způsobit jim problémy lživě nahlásil na telefonickou linku 158 fyzické napadení ze strany O [redacted] J [redacted] a P [redacted] C [redacted] údery pěstí a následným najetím automobilu na jeho nohy, a poté, co před ním J [redacted] cca 2 metry zastavila, v úmyslu poškodit automobil nejprve nalehl na kapotu a několikrát do ní udeřil, následně se postavil a oběma nohama vyskočil na kapotu, čímž došlo k jejímu poškození a způsobení škody ve výši 25 748 Kč ku škodě vlastníka automobilu J [redacted] J [redacted].

29. **Na základě usnesení ze dne 21. 5. 2025, č. j. KRSPS-289784-12-TČ-2024-01071** (na č. l. 338) bylo zahájeno trestní stíhání proti obžalovanému M [redacted] P [redacted], pro spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Dne 9. 10. 2025 pak byla na obžalovaného podána **obžaloba** (na č. l. 359) pro uvedený zločin, kterého se měl dopustit tím, že nejméně od počátku vzájemného soužití v březnu 2019 do 26. 12. 2023, do nástupu do výkonu trestu odnětí svobody, ve společném bydlíšti na adrese [redacted] [redacted], jakož i dalších místech, se svojí družkou V [redacted] S [redacted], nar. [redacted] a matkou jejich společných dětí, M [redacted], narozeným v roce [redacted] a T [redacted], narozeným v roce [redacted], dlouhodobě zle nakládal, choval se vůči ní agresivně, dopouštěl se na ní násilí verbálního, psychického a fyzického, vystupoval vůči ní majetnický, žárlil na ní, bránil ji ve stycích s přáteli a s rodinou, vytvářel doma atmosféru strachu a napětí způsobeného obavou z jeho dalšího násilného jednání, k němuž docházelo zejména poté co požil alkohol, vyvolával záměrně hádky, ponižoval poškozenou například tím, že hodil na zem jogurt a nutil poškozenou k úklidu se slovy, že k ničemu jinému není dobrá, kontroloval, kde se poškozená pohybuje, rozhodoval o tom v kolik hodin má být doma nebo jak dlouho může být s dětmi venku, postupně přešel k fyzickému napadání poškozené a k slovním výhrůžkám zabitím, strkal do ní, tloukl jí hlavou o zeď, bil ji otevřenou dlaní do obličeje, otevřenou rukou i pěstmi po celém těle, kopal jí do nohou, škrtil jí, opakovaně hodil po poškozené mobilní telefon tak, že ji zasáhl do břicha v době, kdy byla v pokročilém stádiu těhotenství, opakovaně jí tak způsobil modřiny a podlitiny v obličeji, na krku, rukou, břiše, nohou, přičemž bití bylo na denním pořádku, v průběhu celého období poškozenou slovně urážel, nadával jí a ponižoval vulgárními výrazy jako „píčo, zmrde, kundo, sráči, kripile, kurvo“, což vedlo k jejímu zhoršujícímu se psychickému stavu, u poškozené vyvolával pocity méněcennosti a neschopnosti, nutil ji pod pohrůžkou dalšího bití, že nesmí říci pravdu o tom, jak se odehrálo fyzické napadení jejího přítele M [redacted] D [redacted], i o tom, jak vznikla zranění, která jí způsobil fyzickým napadením takové intenzity, že poškozená byla nucena nejméně ve dvou případech, a to ve dnech dne 24. 2. 2022 a 05. 12. 2023, vyhledat lékařské ošetření.
30. **Ze zprávy civilního úseku Krajského soudu v Praze** (na č. l. 317) soud zjistil, že při ústním jednání konaném dne 18. 9. 2025 byl v rámci odvolacího řízení potvrzen rozsudek Okresního soudu v Benešově, kterým byla zamítnuta žaloba, jíž se obžalovaný domáhal určení, že vlastníkem podílu o velikosti 1/2 na pozemku parcelní číslo stavební [redacted], jehož součástí je stavba číslo popisné [redacted], a na pozemku parcelní číslo [redacted]/[redacted], vše v katastrálním území [redacted], obec [redacted].
31. **Z opisu rejstříku trestů M [redacted] D [redacted]** (na č. l. 245) soud zjistil, že poškozený má v rejstříku tři záznamy – z roku 2018 pro přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, z roku 2019 pro přečiny přechovávání omamné a psychotropní látky dle § 284 odst. 1 tr. zákoníku a krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku.

32. **Po zhodnocení provedených důkazů** jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k nepochybnému závěru, že se obžalovaný dopustil skutku tak, je uveden ve výroku tohoto rozsudku.
33. Obžalovaný v řízení před soudem svou vinu popřel a uvedl, že se jedná o pomstu ze strany poškozeného a svědkyně S [REDACTED]. Ze souzeného skutku je však usvědčován přesvědčivými výpověďmi poškozeného a svědkyně S [REDACTED], které se v podstatných bodech shodují. Ve svých výpovědích shodně popsali, že obžalovaný v inkriminovaný den vnikl bez dovolení a za užití násilí do prostoru, který poškozený užíval k bydlení, kde je přistihl bez oblečení, a následně poškozeného fyzicky napadl. Nejprve se jej pokusil udeřit pěstí, poté jej uchopil a narážel s ním do zdí, lednice a dalších předmětů a za užití hrozeb, že ho zabije, jej natlačil na dveře, které se rozbily, a poté dle výpovědi poškozeného na jeden z vyčnívajících střepů, které zbyly na dveřích, čímž mu způsobil výše popsané zranění. Svědkyně S [REDACTED] dle své výpovědi situaci sledovala v neideálních světelných podmínkách a ze vzdálenosti několika metrů, ve vztahu k přesnému popisu mechanismu vzniku zranění poškozeného tak soud vyšel právě z jeho výpovědi. To, že si poškozený toto zranění nezpůsobil sám z neopatrnosti nebo v důsledku pádu na dveře se skleněnou výplní ve stavu po požití alkoholu, lze vyloučit. Tento závěr je podpořen lékařskými zprávami, a zejména pak znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který situaci, při které by si poškozený způsobil zranění sám, například pádem nebo neopatrným průchodem dveřmi, prakticky nepřipouští – znalec logicky a přesvědčivě vysvětlil, že mechanismus poranění nekoresponduje s verzí, že by poškozený sklem pouze prošel, neboť postižená osoba má v takové situaci tendenci si reflexivně chránit obličej za užití rukou, na kterých vznikají oděrky, taková zranění však zjištěna nebyla, na těle poškozeného by se přitom v případě neopatrného pádu do dveří daly očekávat např. řezné rány v oblasti brady, případně pokud by se jednalo o nekontrolovaný pád z boku nebo zezadu, vznikla by poranění v oblasti temene a týlu hlavy, i tato zranění u poškozeného ovšem absentovala. Naopak průběh událostí, jak je popsal poškozený – tedy že byl natlačen zády na dveře se skleněnou výplní, která se rozbila, a poté, v situaci, kdy jej obžalovaný stále držel a jeho tělo měl ve své moci, mu natlačil krk na jeden z vyčnívajících střepů, který se následně zlomil a zůstal mu v krku zabodnutý – vznik poranění dobře vysvětluje. Znalec zároveň zdůraznil, že zranění se nacházelo ve vzdálenosti pouhého jednoho centimetru od hrdelní žíly, jejíž zasažení by vedlo ke vzduchové embolii, následné zástavě srdce a smrti poškozeného, v opačném směru pak nebylo příliš vzdáleno od hrtanu, jehož zasažení by zase poškozeného ohrožovalo na životě průnikem krve do plic. Útok na poškozeného byl přitom veden velkou silou, která byla k zasažení těchto struktur rozhodně způsobilá. Pokud by tedy došlo k působení násilí ve stejné lokalitě ovšem jen na mírně odlišné místo, mohl být zvolený útok pro život poškozeného fatální.
34. Verzi poškozeného a svědkyně S [REDACTED] o tom, že si poškozený zranění nezpůsobil sám, dále podporuje fakt, že se dle záznamu hovoru na tísňovou linku na místě činu prokazatelně nacházela (krom jmenovaných) ještě další osoba mužského pohlaví. Jak již bylo rozvedeno výše, svědkyně S [REDACTED] sice na záznamu sděluje, že si měl poškozený zranění způsobil sám (šel pozadu a propadl dveřmi), z hovoru je však patrné, že před popisem vzniku zranění, k čemuž byla pracovníkem tísňové linky vybíduta, dochází na její straně k určité prodlevě a zaváhání (čas 04:20 nahrávky). Z hovoru je též zřejmý nesouhlas přítomných, aby se pracovník tísňové linky o onu třetí osobu na místě více zajímal. Na nahrávce doslova zaznívá: „Já jsem poslal kamaráda pryč, protože teď je tu kamarádka... to neřešte.“ Pracovník tísňové linky k tomu sděluje: „To tedy budu řešit a poslal jsem tam i Policii ČR.“ I tento hovor tedy podporuje verzi poškozeného a svědkyně S [REDACTED] – na místě byl prokazatelně přítomen další muž, který tam ovšem navzdory vážnému zranění poškozeného a v rozporu s pokyny pracovníka tísňové linky nesetřval až do příjezdu záchranné služby. Vzhledem k tomu, že namísto směřovala též Policie

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

ČR, nabízí se jako nejlogičtější vysvětlení právě verze poškozeného a svědkyně S [REDAKCE], že byl onou osobou právě obžalovaný, který předtím ze žárlivosti napadl poškozeného a způsobil mu předmětné zranění, přičemž právě z tohoto důvodu se nechtěl s příslušníky Policie ČR setkat, aby nebyl se situací jakkoli spojován.

35. Fakt, že se obžalovaný souzeného skutku dopustil, přitom dále jasně vyplývá ze záznamů telefonických hovorů se svědkyní S [REDAKCE] z výkonu trestu odnětí svobody z ledna 2024 (viz odst. 20 rozsudku). V hovoru ze dne 11. 1. 2024 svědkyně sděluje obžalovanému, že „M [REDAKCE] s ním ještě neskončil a ten krk ho hodně sere“, na což obžalovaný odpovídá, že je to jasný, ale když tam „s ním šoustá“, tak je to pro něj také těžké. Zranění poškozeného je zde obžalovaným jasně zasazeno do kontextu nevěry svědkyně S [REDAKCE], přičemž význam celé této věty dle názoru soudu představuje jakýsi pokus obžalovaného o ospravedlnění svého jednání, které ke zranění poškozeného vedlo – pro rozhořčení poškozeného nad poraněným krkem vyjadřuje pochopení a zároveň na svou „obhajobu“ sděluje, že v dané situaci (přistižení družky při nevěře) je to pro něj také těžké. Pokud by obžalovaný za zranění poškozeného nemohl, není logické, aby na toto sdělení (M [REDAKCE] s ním ještě neskončil a ten krk ho hodně sere) reagoval právě tímto způsobem. Ani v dalších hovorech se pak obžalovaný nijak nevymezuje proti, jak sám uvedl, křivým obviněním, ale na svědkyni a skrze ni i na poškozeného smířlivě apeluje a oba je prosí, aby své výpovědi neměli. Taková reakce se pak rozhodně nedá vysvětlit obhajobou obžalovaného o tom, že se svědkyni o celé věci hovořil ještě předtím prostřednictvím telefonu od spoluvězně. Zvolenou obhajobu tedy soud považuje za účelovou.
36. Poškozený a svědkyně S [REDAKCE] rovněž souhlasně uvedli, že důvodem pro neoznámení věci byl strach z obžalovaného, který se s nimi tehdy „rozloučil“ větou, že „jestli něco řeknou, tak uvidí.“ S ohledem na skutečnost, že poškozený byl předtím ze strany obžalovaného brutálně napaden a bylo mu způsobeno závažné zranění i údajům ohledně jeho násilném chování vůči svědkyni S [REDAKCE], se kterou sdílel společnou domácnost, a která se v tu dobu nacházela v pokročilém stádiu těhotenství, se nepochybně jednalo o hrozbu, již si oba nemohli vyložit jinak než jako hrozbu násilím, způsobilou v nich (vzhledem k předchozím zkušenostem s obžalovaným) vyvolat silné obavy. V tomto ohledu je též logické, že se se skutečným průběhem událostí nesvěřili dalším osobám, např. poškozený svědkyni H [REDAKCE], když s ním komunikaci na toto začala právě ona svědkyně s cílem se nějaké podrobnosti o jeho zranění dozvědět, přičemž událost nejprve nepopsal pravdivě ani na Policii ČR.
37. Soud při svém hodnocení rovněž zohlednil určité rozpory ve výpovědích poškozeného a svědkyně S [REDAKCE], zejména fakt, že ve vztahu k intenzitě svých intimních kontaktů a k tomu, co přesně se před příchodem obžalovaného na místo činu mezi nimi odehrávalo, nevypovídali souladně, dále rozdíly mezi výpovědí svědkyně S [REDAKCE] ve vztahu k soužití s obžalovaným, jak jej líčila v tomto trestním řízení a v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze v trestní věci pod sp. zn. 3 T 28/2023, přičemž v potaz vzal i skutečnost, že poškozený byl dříve odsouzen pro trestný čin křivé výpovědi. Tyto skutečnosti však soud nepovažuje za natolik zásadní, aby celkovou věrohodnost jejich výpovědí v kontextu ostatních provedených důkazů (zejména znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, záznamu hovoru na tísňovou linku a následné komunikace mezi obžalovaným a svědkyní S [REDAKCE], v níž obžalovaný naléhal, aby neměnili svou původní výpověď, přičemž zranění poškozeného přímo spojil s nevěrou svědkyně) zpochybnily.
38. Za prokázané rovněž považuje, že obžalovaný vnikl do obydlí poškozeného neoprávněně a za užití násilí, když rozrazil dveře, které byly v době incidentu uzamčeny, což vyplývá nejen z výpovědi poškozeného a svědkyně S [REDAKCE], kteří shodně uvedli, že zajištěné dveře se rozrazily a zaslechli obžalovaného volat „kde seš“, ale podpůrně i z výpovědi majitele domu, svědka

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

V [REDAKCE] C [REDAKCE], který potvrdil, že dveře jsou uzamykatelné. Přestože nebylo možné dveře zpětně ohledat, soud považuje za zcela logické, že byly zamčené, zvláště s ohledem na okolnost, že zde poškozený se svědkyní v době incidentu trávili intimní chvíle.

39. Takto provedené dokazování soud neshledal nutným, jakkoli doplňovat, a to ani o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství či znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví forenzní biomechaniky (jak navrhovala obhajoba), neboť má za to, že veškeré rozhodné údaje pro podstatu řešené věci v tomto směru vyplývají z důkazů již provedených – zejména z popisu poškozeného, jak ke zranění došlo a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, zpracovaného MUDr. Hladíkem, který měl k dispozici veškeré potřebné podklady a své závěry soudu podrobně vysvětlil, přičemž o jejich správnosti nepanují žádné pochybnosti.
40. Soud dospěl k závěru, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Výpověď poškozeného D [REDAKCE] a svědkyně S [REDAKCE], znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, telefonické záznamy hovorů mezi svědkyní S [REDAKCE] a obžalovaným, telefonický záznam hovoru na tísňovou linku, tvoří ve svém souhrnu ucelený a logicky navazující řetězec důkazů, který soud považuje za zcela přesvědčivý. Vina obžalovaného skutkem, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, tak byla prokázána bez důvodných pochybností.
41. **Z hlediska právní kvalifikace** obžalovaný svým jednáním naplnil veškeré znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody, kdy soud zpřisnil původně žalovanou právní kvalifikaci dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku na § 178 odst. 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaný silou rozrazil uzamčené vstupní dveře vedoucí do ubytovací části objektu, kde se nacházela kuchyně, koupelna, toaleta a dále pokoj užívaný k bydlení poškozeným M [REDAKCE] D [REDAKCE], který se zde pobýval ve společnosti V [REDAKCE] S [REDAKCE], tehdejší družky obžalovaného, a kterého po vniknutí do místnosti fyzicky napadl – tedy neoprávněně vnikl do obydlí jiného za užití násilí. K násilí došlo jednak tím, že obžalovaný rozrazil dveře, které byly v době incidentu uzamčeny, a dále při samotném útoku na poškozeného, jehož se nejprve pokusil udeřit pěstí, poté jej uchopil a začal jím narážet do zdí a dalších předmětů, přičemž nakonec s ním rozbil skleněnou výplň dveří a natlačil mu krk na jeden z vyčnívajících střepech. Z hlediska subjektivní stránky se obžalovaný činu dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a), když chtěl neoprávněně vniknout do obydlí poškozeného, čímž porušil zájem chráněný zákonem, který je v daném případě domovní svoboda. Současně užil násilí v podobě fyzického útoku vůči poškozenému a porušil tak právem chráněný zájem, a to zdraví a život člověka.
42. V jednočinném souběhu obžalovaný současně naplnil znaky skutkové podstaty *zločinu vraždy ve stadiu pokusu* dle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť po předchozí slovní rozepři s poškozeným, kdy na něj křičel: "Co tady děláte? Vy tady šukáte?", jej fyzicky napadl tak, že se ho pokusil pěstí zasáhnout do obličeje, ten ovšem minul a zasáhl pouze jeho ucho, následně chytil poškozeného předloktím pod krkem, opakovaně s ním smýkal a narážel do zdí pokoje, poté ho vyvlekl do společné kuchyně, kdy nedbal žádosti své družky V [REDAKCE] S [REDAKCE], aby jednání zanechal, naopak s poškozeným porazil sušák na prádlo a lednici a následně jej natlačil na dveře se skleněnou výplní, která se vyvíjeným tlakem rozbila, sklo částečně spadlo na zem a část skleněné výplně zůstala ve dveřích, čehož obžalovaný využil a srozuměn s tím, že může poškozeného usmrtit, kdy svůj útok rovněž doprovázel slovy „já Tě zabiju“, natlačil poškozenému velkou silou obličej a krk do vzniklého otvoru se střepey, čímž mu způsobil hlubokou řeznou ránu v oblasti dolní čelisti vpravo o délce 4-5 cm, hlubokou řeznou ránu vpravo na krku o délce 6-7 cm se vznikem rozsáhlého podkožního emfyzému (proniknutí vzduchu do podkoží) krku a proniknutí vzduchu do měkkých tkání mezihrudí, přičemž

poškozený utrpěl krevní ztrátu asi 300 ml, poté poškozeného pustil ze svého držení, poškozený si sám vytáhl skleněný střep z krku, přičemž v důsledku způsobených zranění se u poškozeného vyvinul syndrom trvalého charakteru, a to tzv. Hornerův syndrom vpravo, vznikající při porušení krčního sympatického nervového systému (krčního sympatiku), který mimo jiné ovládá oko a obličej a projevuje se zúžením jedné zornice, poklesnutím očního víčka a zdánlivým zapadnutím oka dozadu, kdy u poškozeného nastalo zúžení zorného pole na pravém oku, tedy mu způsobil vážné poranění mající charakter těžké újmy na zdraví, a to pro citelné omezení v obvyklém způsobu života přesahující délku 6 týdnů, v daném případě však zvoleným způsobem útoku mohlo dojít zejména k zasažení hrdelní žíly s hrozbou vzduchové embolie, nacházející se cca 1 cm od rány vpravo, nebo k poranění hrtanu s hrozbou vdechování krve do dýchacích cest, kdy uvedené by poškozeného bezprostředně ohrožovalo na životě, jen náhodou však k zasažení předmětných struktur nedošlo.

43. S ohledem na shora uvedené musel být obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že poškozeného usmrtí, když jej za užití velké síly natlačil krkem na vyčnívající střep. I nevzdělanému laikovi je totiž známo, že se zde nachází dýchací ústrojí, jakož i důležité tepny a žíly, jejichž porušením může nastat smrt člověka – tedy dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného usmrtí, a jehož se dopustil v úmyslu takový čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo. Z hlediska subjektivní stránky obžalovaný jednal nejméně v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když s ohledem na zvolený způsob útoku musel být srozuměn s tím, že svým jednáním může poškozeného usmrtit, čímž zasáhl do právem chráněného zájmu, kterým je v daném případě život člověka. Objektivní a subjektivní stránka tak byla i v případě tohoto trestného činu naplněna.
44. Současně, a to rovněž v jednočinném souběhu, neboť se v daný moment i nadále dopouštěl trestného činu porušování domovní svobody, obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty *přečinu vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku*, a to tím způsobem, že poté, co mu V. S. sdělila, že na místo jede sanitka a Policie ČR, obžalovaný místo útoku na poškozeného opustil se slovy: "Jestli něco řeknete, tak uvidíte...", což s ohledem na k velmi vážné zranění poškozeného, které mu bezprostředně předtím způsobil svým agresivním útokem, jakož i zkušenostem V. S. s agresivním chováním obžalovaného v době jejich společného soužití, u nich vyvolalo velmi silnou obavu o jejich další život a zdraví – tedy jiného pohrůzkou násilí nutil, aby něco opominul. Trestného činu se pak dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný chtěl jmenované donutit, aby něco opomenuli (neuvedli, jak ke zranění poškozeného ve skutečnosti došlo), tedy porušil zájem chráněný trestním zákonem, jímž je svobodné rozhodování člověka.
45. Jak již bylo uvedeno výše, ve výroku rozsudku popsané jednání obžalovaného je hodnoceno jako jeden skutek, a to včetně jednání kvalifikovaného jako trestný čin vydírání, které nastalo až po dokonání zločinu pokusu vraždy, neboť jej sjednocuje probíhající přečin porušování domovní svobody.
46. K osobním poměrům obžalovaného bylo zjištěno:
47. **V popisu rejstříku trestů** (na č. l. 247-248) má obžalovaný tři záznamy, z toho dva staršího data, tj. z roku 2007 a 2008, a to za majetkovou trestnou činnost, k nimž nelze přihlížet. Naposledy pak byl již citovaným rozsudkem Krajského soudu v Praze dne 13. 7. 2023, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 9. 2023 (viz odst. 27), uznán vinným ze spáchání zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku podle § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2. tr. zákoníku a přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr.

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Kočová

zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 5 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a dále k trestu propadnutí věci.

48. **V opisu evidence přestupků** (na č. l. 246) má jeden záznam z roku 2022 pro přestupek podle § 8 odst. 1 písm. a) z. č. 251/2016 Sb., za který mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč.
49. **Ze zprávy věznice ohledně dosavadního průběhu vykonávaného trestu odnětí svobody** ze dne 9. 10. 2025 (na č. l. 343) bylo zjištěno, že po pobytu na nástupním oddílu byl obžalovaný dne 23. 1. 2024 přemístěn na běžný oddíl. Dne 2. 4. 2024 byl obžalovaný zařazen na střežené pracoviště uvnitř věznice, kde pracuje dosud. Program zacházení byl v této věznici šestkrát vyhodnocen s tím, že ve všech případech bylo konstatováno jeho komplexní plnění. Byl zde osmkrát odměněn a nebyl kázeňsky trestán. Dne 27. 8. 2024 byl přerázen do I. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci. V současnosti je obžalovaný zařazen do vzdělávací aktivity „Pravidla provozu na pozemních komunikacích“ s cílem obnovit či doplnit své znalosti v dané problematice. Dále absolvoval vzdělávací aktivitu „Závislosti“, které se zúčastnil sedmáctkrát ze 17 sezení, s cílem uvědomit si zdravotní a společenská rizika, které plynou z užívání drog a získat motivaci k životu bez návykových látek, snížit rizika sociálního vyloučení a recidivy trestné činnosti, dále pochopit a přijmout problém s užíváním drog, motivovat se k dobrovolné abstinenci, ke zdravému životnímu stylu a změně životních postojů. Dále obžalovaný absolvoval vzdělávací aktivitu „Pravidla společenského chování“, které se zúčastnil osmáctkrát z 18 sezení s cílem přemýšlet o svém životě, postojích a způsobech chování a získat motivaci ke změně postojů, žebříčku hodnot. Rovněž absolvoval vzdělávací kurz „Řemeslo a pracovní trh“, kterého se zúčastnil čtyřikrát ze 7 sezení (třikrát omluven z důvodu plnění pracovních povinností), s cílem získat přehled o historickém pojetí řemeslné výroby, potřebné informace k jednání s potencionálním zaměstnavatelem a lépe se tak orientovat na trhu práce.
50. **Při úvaze o druhu a výši trestu** přihlédl soud ke všem výše uvedeným skutečnostem, které zhodnotil z hlediska povahy a závažnosti spáchaného skutku, osobních, rodinných a majetkových poměrů obžalovaného, jeho dosavadního způsobu života i možností jeho nápravy.
51. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný dopustil v tomto řízení řešených trestných činů dříve, než byl ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 3 T 28/2023 soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za trestné činy popsané v odstavci 27. tohoto rozsudku, soud postupem dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 3 T 28/2023-439 ze dne 13. 7. 2023 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 7 To 73/2023-477 ze dne 26. 9. 2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a za všechny trestné činy z obou řízení, které se nacházejí v poměru vícečinného souběhu, obžalovanému uložil jeden souhrnný trest.
52. Při ukládání trestu soud negativně nahlížel na pluralitu trestných činů, za niž je trest ukládán, kdy se jedná o celkem šest trestných činů, z toho dva zločiny. Ve vztahu ke zvlášť závažnému zločinu vraždy samozřejmě zohlednil, že čin zůstal (naštěstí) nedokonán ve stádiu pokusu, nicméně v potaz vzal i způsob jeho provedení – tedy, že obžalovaný natlačil velkou intenzitou poškozenému krk na vyčnívající střepech dveří, čímž u něho došlo ke zranění s trvalým následkem. Postižené místo se přitom nacházelo pouhý 1 cm od hrdelní žíly, jejíž zasažení by již jednoznačně vedlo ke smrti poškozeného. Okolnost, že čin zůstal pouze ve fázi pokusu, tak byla spíše věcí šťastné náhody. Ve prospěch obžalovaného pak hodnotil především jeho kladné hodnocení z výkonu aktuálně probíhajícího trestu odnětí svobody, kde byl několikrát odměněn, nebyl kázeňsky trestán a aktivně se účastní vzdělávacích aktivit s cílem obnovit si či doplnit své znalosti v různých oblastech, které mu pomohou s návratem do běžného života. Podle zásad

uvedených v § 43 odst. 2 trestního řádu a zvážení všech aspektů daného případu obžalovanému jako odpovídající vyměřil souhrnný trest odnětí svobody trvání 11 let nepodmíněně, tedy ještě při spodní hranici zákonné trestní sazby trestného činu nejprísněji trestného z množiny řešených trestných činů, která dle § 140 odst. 1 trestního zákoníku činí 10 až 18 let. Pro výkon trestu jej dle § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou – s ohledem na příznivé hodnocení z aktuálně probíhajícího výkonu trestu odnětí svobody, se tento typ věznice jeví pro nápravu obžalovaného vhodnější než věznice se zvýšenou ostrahou, kam by měl být s ohledem na délku uloženého trestu zařazen dle § 56 odst. 2 písm. b) trestního řádu.

53. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se k trestnímu řízení řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 37 759 Kč, která představuje náklady zdravotnického zařízení vynaložené na léčbu poškozeného, jež uhradila, a to spolu se zákonným úrokem z prodlení, který žádala ode dne následujícího po prvním hlavním líčení ve věci. Svůj nárok přitom doložila potřebnými podklady (č. l. 88-97). Vzhledem k tomu, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že jí obžalovaný svou trestnou činností škodu v uvedené výši skutečně způsobil, uložil mu soud povinnost k její náhradě, a to v plné nárokové výši, tedy v částce 37 759 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně jdoucího od 19. 9. 2025 až do zaplacení.
54. Poškozený M. D. se k trestnímu řízení včas a řádně připojil s nárokem na náhradu škody za bolestné ve výši 64 161,27 Kč, a dále s nárokem ve výši 200 000 Kč za nemajetkovou újmu (č. l. 302-303).
55. Ve vztahu k nároku na bolestné byl nárok poškozeného podložen zprávou ošetřujícího lékaře, který při určení bodového ohodnocení za vzniklá poranění dle vyhlášky č. 276/2015 Sb. stanovil celkem 159 bodů. Dle metodiky Nejvyššího soudu ČR k náhradě újmy na zdraví při hodnotě 1 bodu za 403,53 Kč pak bolestné představuje 64 161,27 Kč. Soud tedy uplatněný nárok na bolestné shledal dostatečně podloženým, přiznal jej v plné nárokové výši a obžalovanému uložil dle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost k jeho náhradě.
56. Ve vztahu k nároku na nemajetkovou újmu je pravidlo pro stanovení výše náhrady stanoveno v ustanovení § 2957 občanského zákoníku „*způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jímí jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, věr nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu brožba nebo jiná příčina vyvolala*“. V daném případě bylo úmyslným jednáním obžalovaného závažným způsobem zasaženo do tělesné integrity poškozeného, který se stal obětí několika trestných činů včetně pokusu vraždy. S ohledem na povahu řešeného skutku a na základě shromážděných podkladů, vycházejí rovněž ze závěrů znalce, dle kterých byla poškozenému tímto činem způsobena poranění mající ze soudně lékařského hlediska charakter těžké újmy na zdraví, přičemž se u něho v této souvislosti vyvinul tzv. Hornerův syndrom (kombinace tří příznaků, které vznikají při porušení krčního sympatického nervového systému, který mimo jiné ovládá oko a obličej a projevuje se zúžením jedné zornice, poklesnutím očního víčka a zdánlivým zapadnutím oka dozadu), jenž je trvalého charakteru, dospěl soud závěru, že intenzita zásahu do práv poškozeného v daném případě rozhodně splňuje přiznání nemajetkové újmy v částce 200 000 Kč. Obžalovanému tedy dle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil, aby poškozenému nárok na nemajetkovou újmu v této výši uhradil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

Praha 13. října 2025

Mgr. Iva Říhová v. r.
předsedkyně senátu